

Revidert protokoll i sak 715/2013

for

Boligtvistnemnda

Opprinnelig behandlet:	04.09.13
Gjenopptatt (komplett):	02.04.14 (Se pkt 4)

Saken gjelder: Pengekrav knyttet til krav om uttrekk kjøkkeninnredning

1. Sakens faktiske sider

I klagen for nemnda opplyser forbrukeren at han i forbindelse med kjøp av eierseksjon i en lavblokk under oppføring, markedsført av entreprenøren, fikk opplyst at han *måtte* bruke en navngitt leverandør av kjøkkeninnredning. Det hevdes informert om at denne leverandøren hadde inngått leveringsavtale med entreprenøren om levering av kjøkken til alle leilighetene i bygget.

Forbrukeren opplyser at han uttrykte misnøye med dette, da han selv ønsket å få velge leverandør, uten at det førte til noen endring. Han anfører at han, isteden for et kjøkken fra entreprenørens leverandør, ønsket å kjøpe et IKEA-kjøkken som han hadde sett nærmere på hos IKEA, og at han sannsynligvis ville spart ca kr 60 000 om det var blitt akseptert.

Kontrakten mellom partene er ikke fremlagt for nemnda, men i klagen opplyser forbrukeren at han overtok sin eierseksjon ved overtakelsesforretning 6. juli 2012.

Etter innflytting, og etter besøk i en annen leilighet, oppdaget forbrukeren at vedkommende beboer *ikke* hadde benyttet entreprenørens kjøkkenleverandør. Det hevdes at han isteden hadde fått "*stå fritt til å velge annen leverandør*".

Forbrukeren opplyser at han også spurte formannen i boligsameiet om dette, og at han da fikk opplyst at det ikke hadde vært nødvendig for *noen* å velge kjøkken fra entreprenørens leverandør.

Med dette som grunnlag hevdes det at entreprenøren har opptrådt "*uverdig og bedrevet forskjellsbehandling*", og at han har gitt "*feilinformasjon og opptrådt uetisk*". Følgene hevdes å ha medført en merkostnad på "*flerfoldige tusen*". Det anføres at det foreligger brudd på markedsføringsloven.

I et møte om forholdet 6. juni 2013 hevdes entreprenøren å ha gitt uttrykk for at han *"stod fritt til å forskjellsbehandle hvem han ville"*, og at dette var noe forbrukeren måtte finne seg i.

Forbrukeren fremmer sak for Boligtvistnemnda 10. juni 2013. Han redegjør for saken i hht overstående, og anfører at han ville hatt 3 alternativer dersom entreprenøren hadde akseptert at han kunne få stå fritt med hensyn til valg av kjøkkenleverandør. Fra alternativene:

1. Entreprenøren kunne trekke ut beløpet som opprinnelig lå inne i tilbudet fra hans valgte leverandør. Selvvalgt IKEA-kjøkken kunne så installert av forbrukeren på egenhånd. Det hevdes at uttrekksbeløpet ville vært vesentlig høyere enn kjøp av rimelig kjøkken fra IKEA
2. Forbrukeren kunne latt entreprenøren beholde beløpet som allerede lå inne i kontrakten, og han kunne ha installert et rimeligere kjøkken fra IKEA på egenhånd
3. Forbrukeren kunne valgt IEAK-kjøkkenet og latt entreprenøren installere dette

Forbrukeren opplyser at alternativ 1 ville vært mest aktuelt for han. I klagen for nemnda anmoder han om at nemnda avgjør om entreprenørens overnevnte praksis er brudd på markedsføringslovens bestemmelser om *"urimelig handelspraksis og villedende handlinger"*, da den hevdes å ha bidratt til at han traff en økonomisk beslutning som han ellers ikke ville truffet. Han krever at entreprenøren skal gi erstatning tilsvarende hans merkostnader, men beløpet er ikke oppgitt.

Etter at saken er sendt Boligtvistnemnda, tar forbrukeren 15. juni 2013 også kontakt med Forbrukerrådet med spørsmål de vil behandle hans sak som hevdes å representere et brudd på markedsføringsloven. Forbrukerrådet svarer 19. juni at de ikke behandler konkrete sivile tvister knyttet til markedsføringsloven, men at Boligtvistnemnda kan være aktuell.

Entreprenøren søker juridisk bistand, og advokaten gir tilsva 2. juli 2013. Nemnda anmodes om at vurdere om klagen skal avvises da forbrukeren kun hevder at det foreligger brudd på markedsføringsloven, en lov Boligtvistnemnda ikke kan/skal uttale seg om.

Forbrukerens misnøye beklages, og det bestrides at entreprenøren har opptrådt *"uverdlig og bedrevet forskjellsbehandling"*, eller holdt tilbake informasjon. Ingen av de fremsatte beskyldningene hevdes å være holdbare.

Det anføres at entreprenøren i utgangspunktet fritt kan stille vilkår for å selge nye boliger til forbrukerkjøpere, men at man etter avtaleinngåelsen er underlagt bustadoppføringslovas bestemmelser. I denne vises det til forbrukerens rett til å foreta endringer i hht § 9 som siteres i sin helhet. Det opplyses at entreprenøren ikke kan se at han mottok noe endringskrav fra forbrukeren. Det vises dessuten til at overtakelsen fant sted i juli 2012, dvs for ca 1 år siden. Forbrukerens misnøye hevdes først fremsatt i møte 6. juni 2013.

Forbrukeren gir tilsva 8. august 2013. Vedrørende spørsmålet om Boligtvistnemnda skal avvise saken eller ei, anføres det at det var entreprenøren, i møtet 6. juni 2013, som foreslo å sende den til nemnda. Når det gjelder utsagnet om at det ikke ble fremmet noe krav om endring til entreprenøren, jf buofl § 9, anføres det at *det* ikke skjedde fordi entreprenøren gjentatte ganger muntlig ga beskjed om at det ikke var *mulig* å velge en annen kjøkkenleverandør.

Forbrukeren opplyser videre at entreprenøren aldri har benektet forskjellsbehandlingen, og at han heller ikke har bestridt at han ga beskjed om at det ikke var anledning til å velge en annen leverandør, til tross for at det muntlig ble fremsatt ønske om dette. Dermed anfører han at han

ble "*frarøvet*" muligheten til å foreta den endringen han ønsket, og hadde anledning til å foreta, innenfor buofl § 9.

Entreprenørens advokat gir tilsvaret i e-post 26. august 2013. Han anfører bl.a. at forbrukeren ikke har fremsatt noe krav i rett tid, og at det heller ikke foreligger noe kravgrunnlag etter kontrakten og boligoppføringsloven.

For øvrig hevdes det å fremstå som en ugrunnet anførsel fra forbrukeren når han hevder at han ville spart store beløp på å gjennomføre en annen kjøkkenløsning fra annen leverandør. Det anføres at partene måtte ha forhandlet om en eventuell uttrekkssum knyttet til kjøkkenleveransen (herunder arbeid og materiell), men at dette aldri ble noe tema idet det aldri hevdes fremsatt noe endringskrav fra forbrukerens side.

2. Sakens rettslige sider

Bustadoppføringslova gjelder for avtalen.

2.1 Innledning

Forbrukeren skal kjøpe en eierseksjon i en lavblokk som er under oppføring. Han ønsker ikke å kjøpe kjøkkeninnredningen fra den leverandøren entreprenøren har inngått avtale med for prosjektet, men heller velge et rimeligere kjøkken fra en annen leverandør. (IKEA) Han får da beskjed om at *det* ikke er mulig, da han *må* velge løsning fra entreprenørens avtalepartner.

Overtakelsesforretning avholdes 6. juli 2012.

Forbrukeren oppdager, etter et besøk hos en av de andre seksjonseierne, at vedkommende har kjøkken fra en annen leverandør. Vedkommende hevder at han fikk stå fritt med hensyn til valg. Også formannen i sameiet hevdes å ha uttrykt at *alle* seksjonseierne stod fritt..

Dette fører til at forbrukeren avholder et møte med entreprenøren 6. juni 2013 der han gir uttrykk for sin misnøye. Han krever en økonomisk kompensasjon, men dette avslås av entreprenøren som anbefaler at saken fremmes for Boligtvistnemnda.

Forbrukeren fremmer sak 10. juni 2013.

2.2. Partenes anførsler

Forbrukeren hevder at han har lidt et økonomisk tap ved at han i kjøpsfasen ikke fikk gjennomslag for sitt ønske om å stå fritt med hensyn til valg av kjøkkenleverandør. Han viser til at andre seksjonseiere fikk velge hvilken kjøkkenleverandør de ville benytte, mens *han* ikke fikk det. Dermed anfører han at entreprenøren har opptrådt "*uverdige og bedrevet forskjellsbehandling*", og at han har gitt "*feilinformasjon og opptrådt uetisk*", hvilket anføres å være brudd på markedsføringsloven. Forbrukeren hevder at *det* har bidratt til at han traff en økonomisk beslutning som han ellers ikke ville truffet. Han krever at entreprenøren skal gi erstatning tilsvarende hans merkostnader. Beløpet er ikke oppgitt, men i klagen for nemnda er tapet antydning å være ca kr 60 000.

Entreprenøren anmoder om at nemnda først vurderer om klagen skal avvises da forbrukeren kun hevder at det foreligger brudd på markedsføringsloven, en lov Boligtvistnemnda ikke kan/skal uttale seg om.

For øvrig beklages forbrukerens misnøye. Entreprenøren bestrider at han har opptrådt "*uverdig og bedrevet forskjellsbehandling*", eller holdt tilbake informasjon. Ingen av de fremsatte beskyldningene hevdes å være holdbare. Ellers hevder han at han i utgangspunktet fritt kan stille vilkår for å selge nye boliger til forbrukerkjøpere, og viser til at han etter avtaleinngåelsen er underlagt bustadoppføringslovas bestemmelser. I denne vises det til forbrukerens rett til å foreta endringer i hht § 9. Det opplyses at det ikke ble mottatt noe slikt endringskrav fra forbrukeren. For øvrig hevdes det å fremstå som en ugrunnet anførsel fra forbrukeren når han hevder at han ville spart store beløp på å gjennomføre en annen kjøkkenløsning fra annen leverandør. Det anføres at partene måtte ha forhandlet om en eventuell uttrekkssum knyttet til kjøkkenleveransen (herunder arbeid og materiell), men at dette aldri ble noe tema idet det aldri ble fremsatt noe endringskrav fra forbrukerens side.

Forbrukeren viser på sin side til at entreprenøren aldri har benektet forskjellsbehandlingen, og at han heller ikke har bestridt at han ga beskjed om at det ikke var anledning til å velge en annen leverandør, til tross for at det muntlig ble fremsatt ønske om dette. Dermed anfører han at han ble "*frarøvet*" muligheten til å foreta den endringen han ønsket, og hadde anledning til å foreta innenfor buofl § 9.

Entreprenøren vises for øvrig til at overtakelsen fant sted i juli 2012, dvs for ca 1 år siden, mens forbrukerens misnøye først ble fremsatt i møte 6. juni 2013. Han anfører derfor at forbrukeren ikke har fremsatt noe krav i rett tid, og at det heller ikke foreligger noe kravgrunnlag etter kontrakten og boligoppføringsloven.

2.3 Nemndas synspunkter

Selv om forbrukeren i klagen for nemnda ber nemnda vurdere om det foreligger brudd på markedsføringsloven, og entreprenøren anmoder om at nemnda avviser saken på dette grunnlaget, kommer nemnda til at det anførte forholdet favner bustadoppføringslovas bestemmelser, og således gjør at saken kan behandles.

Nemnda legger til grunn at entreprenøren ikke har bestridt at forbrukeren, ved kontraktsinngåelsen, fikk beskjed om at han *måtte* forhold seg til den kjøkkenleverandøren som var valgt for prosjektet. Han har heller ikke bestridt at andre seksjonskjøpere fikk annen beskjed, og at *de* fikk stå fritt med hensyn til valg av leverandør.

Det følger av buofl § 9 at en forbruker har rett til å kreve endringer av det avtalte arbeidet forutsatt at det ikke fører til ulempe for entreprenøren som ikke ville stå i "*høve til forbrukarens interesse*". Regelen er ufravikelig, jf buofl § 3 første ledd, men partene kan avtale at krav om endring ikke skal forandre vederlaget med mer enn 15 %. Nemnda finner at en endring til IKEA-kjøkken ikke ville ha påført entreprenøren en urimelig ulempe, og kvantitetsgrensen vil åpenbart ikke ha betydning i foreliggende sak. Det kan dermed konstateres at forbrukeren hadde rett til å bestille IKEA-kjøkken.

Når entreprenøren informerer forbrukeren om at han måtte benytte entreprenørens kjøkkenleverandør og ikke kunne velge et IKEA-kjøkken, har han gitt forbrukeren en uriktig opplysning om hans rettigheter etter loven. I realiteten har han fratatt forbrukeren adgangen til å utnytte sine rettigheter etter buofl § 9 angående kjøkkenet. Dette må anses som et mislighold fra entreprenørens side, jf buofl § 7 som pålegger entreprenøren å ivareta forbrukerens interesser.

Forbrukerens krav på dekning av sitt økonomiske tap som følge av entreprenørens mislighold, har hjemmel i buofl § 35. Denne bestemmelsen kan benyttes i foreliggende tilfelle selv om det ikke dreier seg om en mangel i tradisjonell forstand, jf buofl § 29 andre ledd.

Ved utmålingen av tapet skal forbrukeren settes i samme posisjon som om han hadde blitt gitt adgang til å foreta en endring av entreprenørens ytelser. Dette vil framkomme ved at det foretas en differansebetraktning. På den ene siden må det avgjøres hva forbrukeren sannsynligvis hadde spart ved å foreta en avbestilling av kjøkkenet. Utgangspunktet skal tas i buofl § 42 tredje ledd hvor justeringen av vederlaget til entreprenøren skjer med basis i oppnåelig innsparing for entreprenøren med en tilsvarende endring av entreprenørens påslag. Han har imidlertid rett til å få dekket eventuelle kostnader som han måtte ha i forbindelse med endringen. På den andre siden må det trekkes fra hva et nytt IKEA-kjøkken ville ha kostet forbrukeren. Den økonomiske differansen mellom disse to scenariene utgjør det økonomiske tapet.

Nemnda sitter imidlertid ikke med tilstrekkelige opplysninger i saken til å kunne foreta den konkrete utmålingen. Partene henvises derfor til å komme sammen for å avtale hvilken differanse det dreier seg om.

3. Konklusjoner

- Forbrukeren har krav på dekning av sitt økonomiske tap ved at han ikke fikk trekke ut kjøkkeninnredningen og selv stå for denne
- Nemnda har ikke tilstrekkelige opplysninger til å kunne foreta den konkrete utmålingen. Partene henvises derfor til å komme sammen for å avtale hvilken differanse det dreier seg om. Ved utmålingen av tapet skal det foretas en differansebetraktning. På den ene siden må det avgjøres hva forbrukeren sannsynligvis hadde spart ved å foreta avbestillingen. Utgangspunktet skal tas i buofl § 42 tredje ledd hvor justeringen av vederlaget til entreprenøren skjer med basis i oppnåelig innsparing for entreprenøren med en tilsvarende endring av entreprenørens påslag. Han har imidlertid rett til å få dekket eventuelle kostnader som han ville ha fått i forbindelse med endringen. På den andre siden må det trekkes fra hva et nytt IKEA-kjøkken ville ha kostet forbrukeren. Den økonomiske differansen mellom disse to scenariene utgjør det økonomiske tapet.

4. Komplettert protokoll

4.1 Partenes anførsler

Etter opprinnelig vedtak i Boligtvistnemnda 4. september 2013 forhandlet partene om størrelsen på prisavslaget. De avholdt et møte 7. oktober, og entreprenøren lovte snarlig tilbakemelding. Forbrukeren purrer på svar i e-post 15. oktober, og entreprenøren svarer samme dag at han nå har fått en intern avklaring om forholdet, og derfor ønsker at det avholdes et nytt møte.

Forbrukeren svarer samme dag at han først ønsker å motta entreprenørens syn på saken, og opplysninger om hva *han* eventuelt anser er uklart.

Forbrukeren purrer på svar i e-post 22. oktober 2013. Der påpeker han at *han* anser kr 60 000 som en korrekt erstatningsutmåling, mens han ikke har mottatt noe forslag om beløp fra entreprenøren. Dersom ikke svar mottas innen 2. november, varsler forbrukeren at han vil gå videre med saken. Han tillegger at han antar at han kan kreve forsinkelsesrenter av erstatningsbeløpet.

Entreprenøren svarer 22. oktober at han har informert forbrukeren om at erstatningsbeløpet må sees i forhold til den fradragssummen som ville blitt tilbudt dersom kjøkkenet var blitt trukket ut på det tidspunktet forbrukeren hevder at han krevde det. Beløpet hevdes da å bli differansen mellom fradragssummen og det beløpet forbrukeren måtte ha betalt for å anskaffe og montere et tilsvarende IKEA-kjøkken. Den kjøkkeninnredningen som var medtatt i opprinnelig tilbud hevdes å utgjøre kr 21 500 inkl mva, men ekskl montering. For å få til en avklaring tilbyr han forbrukeren kr 20 000 "*som et fullt oppgjør*" for forholdet. Tilbudet står ved lag til 1. november.

Forbrukeren svarer med å anmode om at entreprenøren dokumenterer sin utregning for å vise hvordan han har kommet frem til erstatningsbeløpet. Selv viser han til at han i møtet 7. oktober fremla og overleverte en oversikt som viste at hans tilleggsordre til kjøkkenleverandøren utgjorde kr 81 600, men at denne ble beholdt av entreprenøren. Han opplyser videre at han antok at det som var medtatt i entreprenørens del av leveransen utgjorde ca kr 40 000, slik at den totale "verdien" ble kr 121 600.

Forbrukeren påpeker at han ikke kjenner til hva det eksakte beløpet for et tilsvarende IKEA-kjøkken ville blitt, da han ble fratatt muligheten til å få velge dette, men han antyder at prisen lå på kr 20 000 – 25 000 basert på utstillingsmodeller som han så. Han påpeker at da var også "*integreert belysning, benkeplater og blandebatteri m.m. inkludert*". Forbrukeren opplyser at alt arbeid med "*oppmåling, kontrollmåling, montering, rørleggerarbeid, elektrikerarbeid o.l.*" ville blitt utført "*av håndverker med bekjente i familien*". Han anfører derfor at hans totale kostnad ville blitt maksimalt kr 35 000, og at differansen mellom dette og det som er levert er kr 86 600. Det opprinnelige kravet om kr 60 000, fremsatt i opprinnelig klage for nemnda opplyses oppgitt "*av kulansehensyn*". Entreprenørens tilbud om kr 20 000 betegnes som uforståelig. Dermed opplyses det at Boligtvistnemnda vil bli anmodet om å være behjelpelig med å fastsette erstatningsbeløpet.

Entreprenøren har fremlagt kopi av den oversikten forbrukeren ovenfor hevder at han ga fra seg i møtet 7. oktober. Den viser som anført at forbrukeren kjøpte tillegg av kjøkkenleverandøren for kr 81 600. Det fremgår imidlertid at det i dette beløpet også inngår "*Hvitevarer Bosch*" for kr 25 000 og kr 2 200 for "*Montering av hvitevarer*".

Forbrukeren sender brev til Boligtvistnemnda 25. oktober 2013 der han vedlegger overnevnte korrespondanse. Han ber nemnda forta utregningen av rettmessig erstatningsbeløp.

Forbrukeren mottar e-post fra entreprenøren 9. desember 2013, der han tilbyr erstatning stor kr 28 373, basert på følgende regnestykke:

Nettoverdi medregnet kjøkkenløsning:	kr 19 073
Montering:	kr 6 600
Fortjeneste for «entreprenøren»	<u>kr 7 700</u>
Sum:	kr 33 373
«Entreprenørens» fradrag for endringsbehandling:	<u>kr 5 000</u>
Kompensasjonsbeløpet utgjør da:	<u>kr 28 373 inkl mva</u>

Forbrukeren fremlegger egen beregning der han kommer til at hans reelle tap er kr 59 027. Han anmoder dermed om at *dette* legges til grunn. Stikkord og tall fra forbrukerens regnestykke:

Merutgifter for kjøper

Tilleggsregning fra kjøkkenleverandøren:	kr 81 600
Fratrukket opprinnelig anbud til «entreprenøren»	
Opplysning hevdes gitt av leverandøren i midten av oktober 2011:	<u>kr 50 800</u>
Reell kjøkkenpris fra kjøkkenleverandør for kjøper:	kr 132 400

Kjøp av tilsvarende kjøkken fra IKEA	<u>kr 35 000</u>
--------------------------------------	------------------

For mye betalt på grunn av entreprenørens brudd på buofl §§ 7 og 9: kr 97 400

Entreprenørens kostnader/tap ved å trekke ut kjøkkenløsning

Ifllg overnevnte e-post fra entreprenøren:	kr 19 073
Fortjeneste:	kr 7 700
Ekstra gebyr fra «entreprenøren» er opplyst 3 000 eller 5 000:	kr 5 000
Montering:	<u>kr 6 600</u>
Totalt:	<u>kr 38 373</u>

Differanse: kr 132 400 - kr 38 373 = kr 59 027

Overnevnte regnestykke kommenteres i e-post der forbrukeren anfører at han har blitt påført et tap stort kr 97 400 fordi han ikke fikk trekke ut kjøkkenet.

Nemndas sekretariatsleder anmoder om å få entreprenørens syn på forbrukerens oppsett. Entreprenøren svarer 16. januar at han fortsatt mener at han har fremsatt et tilbud som *”fullt ut dekker den endringen «forbrukeren» opprinnelig ønsket å foreta”*. Det anmodes derfor om at dette legges til grunn.

Forbrukeren svarer 18. januar med å vise til tall fra regnestykket ovenfor. Med utgangspunkt i anførselen om at han fikk et tap stort kr 97 400, og hans beregning som viser at han mener entreprenørens tap ved ikke å få levere kjøkkenet ville blitt kr 38 373, kommer han til at hans tap *fratrukket* det han skal betale entreprenøren utgjør kr 59 027.

Nemndas sekretariatsleder kontakter entreprenøren og spør om han kan og vil fremlegge dokumentasjon fra kjøkkenleverandøren som kan belyse oppgitt tall for kjøp av kjøkken. Han svarer 21. januar ved å vedlegge et detaljert oppsett inkl tegninger fra leverandøren som viser en total kostnad stor kr 19 074,16. Vedrørende forbrukerens anførte ”reelle” kostnad for opprinnelig standardkjøkken stor kr 50 800, bemerkes det at *”det har noe med totalen han fikk i rabatt og uttrekk”*. Når det gjelder hans eget regnestykke, opplyser han for øvrig at han glemte å ta med seg en fraktkostnad stor kr 1 600 ekskl mva. Dermed er han villig til å øke sitt tilbud om erstatning tilsvarende. (Beløpet blir da kr 30 373)

I e-post 14 minutter senere økes beløpet til kr 30 748 inkl mva. (Har åpenbart oppdaget at fraktkostnaden skulle være kr 1 900 ekskl mva og ikke 1 600 ekskl mva)

Nemndas sekretariatsleder kontakter forbrukeren og anmoder om at han redegjør for hvorfor han i sitt krav mot entreprenøren tatt med kjøp og montering av hvitevarer for i alt kr 27 200.

Forbrukeren svarer 21. januar at han ved installering av kjøkken valgte ikke å benytte kombiskap og komfyr som han hadde fra før, men at han isteden valgte å kjøpe integrerte hvitevare-enheter. Han hevder imidlertid at han kunne ha kjøpt et IKEA-kjøkken, også *det* med inkluderte hvitevarer for i alt ca. 35 000,-, *”fullt ferdig installert”*. Dermed anfører han at hvitevarene er med fra begge kjøkkenleverandørene for å belyse det økonomiske tapet *”for kjøp av ”samme” produkt”*.

4.2 Nemndas synspunkter

Nemnda legger til grunn at entreprenøren tilbyr en erstatning stor kr 30 748. Det er imidlertid noe mer uklart hva forbrukeren egentlig krever. I hans e-post fra 22. oktober 2013 synes beløpet å være kr 86 600, mens han i overstående regnestykke anfører at han har betalt kr 97 400 for mye på grunn av entreprenørens brudd på buofl §§ 7 og 9. I e-posten fra 10. desember 2013 viser han imidlertid til at hans *"reelle (netto) tap"* blir kr 59 027, samtidig som han ber om forståelse *"for at det er dette beløpet han mener saken bør avsluttes med"*. Nemnda vil for øvrig bemerke at det opprinnelige kravet, fremsatt for nemnda ved dens første gangs behandling var kr 60 000, selv om dette i e-posten fra 22. oktober 2013 hevdes å være fremsatt *"av kulansehensyn"*.

Forbrukeren har ikke fremlagt noen dokumentasjon på at han for ca kr 35 000 kunne ha kjøpt et "sammenlignbart" IKEA-kjøkken med integrerte hvitevarer, integrert belysning, benkeplater og blandebatteri, og fått dette montert med inkl oppmåling, kontrollmåling, rørleggerarbeid og elektrikerarbeid. Selv om han hevder alt ville blitt utført *"av håndverker med bekjente i familien"*, finner nemnda grunn til å stille spørsmålstegn ved om kostnaden ville blitt så lav, bl.a. fordi rørleggeren ville måtte søkt om ansvarsrett i kommunen knyttet til sitt arbeid, dersom entreprenørens rørlegger ikke var villig til å påta seg ansvaret for dette. Partene har imidlertid ikke opplyst noe om dette forholdet.

Nemnda er ikke i tvil om at forbrukeren fikk en tilleggsutgift fordi han ikke fikk trekke ut kjøkkeninnredningen, men den finner det urimelig at hvitevarene trekkes inn i vurdering av erstatningsbeløpets størrelse. Hadde forbrukeren fått foreta uttrekket ville han i følge entreprenøren fått et prisavslag stort kr 30 748. Dersom det legges til grunn at han virkelig kunne fått kjøpt et IKEA-kjøkken ekskl hvitevarer (kr 25 000) for ca kr 10 000, og fått dette kostnadsfritt montert inkl rørlegger- og elektrikerarbeider, ville han spart ca kr 6 000, mens entreprenøren i forbindelse med klagebehandlingen for nemnda må forstås dit hen at han tilbyr kr 30 748.

Nemnda velger etter dette å fastsette erstatningsbeløpet skjønnsmessig til kr 30 000.

5. Konklusjon

- Entreprenøren skal betale forbrukeren kr 30 000 som erstatning for at han ikke fikk anledning til å trekke ut kjøkkenet fra leveransen